

Ter zake bewijst het expertiseverslag van prof. [...] het biologisch vaderschap van de eiser. Zijn 2 in 1-vordering is dan ook gegrond.

5.2. Dit vonnis kan niet voorlopig uitvoerbaar bij voorraad worden verklaard omdat het betrekking heeft op de staat van personen (zie artikel 1398/1 §3 Ger.W.).

IV. Gerechtskosten

Weliswaar is eisers vordering gegrond, maar het is slechts door zijn gedrag en dat van de verweester dat deze procedure is genoodzaakt. De gerechtskosten dienen dan ook ten laste gelegd van de eiser en de verweester.

OP DEZE GRONDEN,

DE RECHTBANK, op tegenspraak,

met inachtneming van de artikelen 2 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtzaken,
verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond als volgt.

1. zegt voor recht dat R. geboren te [...] op [...] niet de vader is van
 - K. geboren op [...] te [...] en aldaar ingeschreven in de akten van de burgerlijke stand onder nummer [...]
 - K. geboren op [...] te [...] en aldaar ingeschreven in de akten van de burgerlijke stand onder nummer [...]

Bepaalt dat voormelde kinderen voortaan niet meer de familienaam van R. mogen dragen.

2. zegt voor recht dat S. geboren te [...] op [...] de vader is van
 - K. geboren op [...] te [...] en aldaar ingeschreven in de akten van de burgerlijke stand onder nummer [...]
 - K. geboren op [...] te [...] en aldaar ingeschreven in de akten van de burgerlijke stand onder nummer [...]

3. verstaat dat verder zal worden gehandeld overeenkomstig artikel 333 BW inzake de melding aan de burgerlijke stand.

4. veroordeelt de eiser en M. elk tot betaling van de helft van de gerechtskosten van deze procedure,
 - aan de zijde van de eiser begroot op de dagvaardingskosten (€ 322,92) en € 100 rolrecht aanstelling voogd ad hoc,
 - aan de zijde van de overige partijen begroot op nihil.

Aldus uitgesproken in tegenwoordigheid van eerste substituut-procureur des Konings Guy Baesen, in de openbare terechtzitting van de 17° familiekamer van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op éénentwintig januari tweeduizend zestien.

Heeft de zaak volledig behandeld en erover geoordeeld : ondervoorzitter Katrien De Wilde, bijgestaan door griffier Linda De Wispelaere.

Ondernemingsrechtbank Antwerpen (afd. Turnhout), vonnis van 20 februari 2019

Verordening 861/2007 (Geringe vorderingen) – Richtlijn 2000/35/EG – Wet Betalingsachterstand van 2 augustus 2002 – Interesten – Schadevergoeding

Règlement 861/2007 (Petits litiges) – Directive 2000/35/CE – Loi relative au retard de paiement du 2 août 2002 – Intérêts – Dommages et intérêts

Inzake

[...] met Kvk nummer [...] met zetel gevestigd te [...] Nederland

Eisende partij, hebbende als raadsman Mr. [...], met kantoor te 1980 zemst, schoolstraat 75.

Tegen

[...] met ondernemingsnummer [...] met zetel gevestigd te [...]

Verwerende partij.

Gelet op het verzoekschrift in toepassing van Verordening (EG) nr. 861/2007 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen (formulier A - vorderingsformulier) neergelegd ter griffie op 8 januari 2019.

Het antwoordformulier (formulier C) werd aan verwerende partij betekend op 15 januari 2019.

De verwerende partij heeft gereageerd op de vordering van eisende partij met formulier C, ontvangen ter griffie op 5 februari 2019.

Gelet op de opmerkingen van de raadsman van eisende partij, ontvangen ter griffie op 11 februari 2019.

I. Standpunt van partijen

Eisende partij vordert de betaling van 2 facturen, samen oorspronkelijk 4.076,68 euro in hoofdsom. Thans is er nog een openstaand saldo van 2.000,00 euro.

Verwerende partij is akkoord om 2.000,00 euro te betalen, maar niets meer. Zij meent dat het dossier ruim 5 jaar is blijven liggen en dat er een betalingsakkoord was voor de hoofdsom zonder kosten en interesten.

II. Beoordeling van de toelaatbaarheid

De vordering werd ingesteld middels formulier A zoals voorzien in de Verordening (EG) nr. 861/2007 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen. Dit formulier is regelmatig naar de vorm en de termijn. De vordering is dan ook toelaatbaar.

III. Beoordeling ten gronde

Er is geen betwisting over de hoofdsom, enkel over het aankleven. De rechtbank maakt daarbij toepassing van de richtlijn 2000/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties zoals omgezet in de wet Betalingsachterstand van 2 augustus 2002.

De rechtbank herleidt ambtshalve de interesten tot de wettelijke interestvoet overeenkomstig de Wet van 2 augustus 2002, en de forfaitaire schadevergoeding tot 10 % van de hoofdsom, met een maximum van 2.500,00 euro. Er anders over oordelen zou strijdig zijn met de openbare orde.

Daarnaast dateren de facturen van eisende partij van juli en oktober 2012. Er werden aanmaningen verstuurd op 25/10/2012, 11/12/2012, 29/10/2018, 06/11/2018 enz. Er is geen verklaring voor het stilliggen van het dossier in de periode tussen 11/12/2012 en 29/10/2018. Over deze periode worden dan ook geen interesten toegekend. Ondernemingen dienen inderdaad diligent hun schuldvorderingen op te volgen, wat dit betreft treedt de rechtbank het standpunt van verwerende partij bij.

Anderzijds blijkt dat verwerende partij wel een voorstel formuleerde tot afbetaling, maar dat niet blijkt dat eisende partij zich daarmee akkoord heeft verklaard onder de bedingen dat zij dan niet zou treden in rechte of geen schadebeding noch interesten in rekening zou brengen.

Dat dan ook het beginsel geldt dat de schuldenaar, verweerster, de schuldeiser, eisende partij, niet kan verplichten betaling te ontvangen van een gedeelte van een schuld, al is die schuld ook deelbaar (artikel 1244,1ste lid, Burgerlijk Wetboek).

Eisende partij begaat dus geen fout om over te gaan tot een vordering in rechte: een schuldeiser heeft het recht een uitvoerbare titel na te streven en zich te verzetten tegen afbetalingen.

Ondernemers kunnen niet verplicht worden om krediet te verschaffen. Indien zij hiertoe toch worden gedwongen door wanbetaling, dan dient zulke wanbetaling en zulk afgedwongen krediet hoger of minstens gelijk te zijn dan hetgeen men bij een kredietinstelling kan bekomen.

Wat de kosten betreft, wordt naast de forfaitaire schadevergoeding een minimum rechtsplegingsvergoeding toegekend aan eisende partij. Kosten naar Nederlands recht worden niet toegekend. Wat de procedure betreft, wordt enkel Belgisch recht toegepast door een Belgische rechtbank.

Rekening houdende met de voorgaande overwegingen is de vordering genoegzaam bewezen zoals hierna uiteengezet.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Beslissing:

De rechtbank, beslist bij vonnis bij verstek:

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond als volgt.

Veroordeelt verwerende partij om te betalen aan eisende partij:

- hoofdsom : 2.000,00 euro
- forfaitaire schadevergoeding: 200,00 euro

te vermeerderen met de verwijlinteressen op de hoofdsom aan de interestvoet conform de richtlijn 2000/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties zoals omgezet in art. 5 van de wet van 02.08.02 en dit achtereenvolgens in functie van de wijzigingen van deze interestvoet te berekenen vanaf de vervaldata der facturen zoals opgesomd in het exploit van dagvaarding, tot 11/12/2012 en opnieuw vanaf 29/10/2018 tot op datum van 09/01/2019, en vanaf dan meer de gerechtelijke interesten aan (i) de conventionele interestvoet op de hoofdsom met dien verstande dat deze interestvoet herleid wordt tot op niveau van de interestvoet van de wet van 02.08.02 zoals hoger bepaald, en (ii) de gewone wettelijke interestvoet op de schadevergoeding, telkens tot op datum van algehele betaling.

Draagt aan de griffie op om onverwijld aan de eisende partij het certificaat uit te reiken betreffende een beslissing in de Europese procedure voor geringe vorderingen (formulier D).

Legt de kosten van het geding ten laste van verwerende partij, tot op heden begroot in hoofde van eisende partij op :

- rolrechten: 60,00 euro
- begrotingsfonds juridische tweedelijnsbijstand 20,00 euro
- minimum rechtsplegingsvergoeding 240,00 euro

De voorlopige tenuitvoerlegging volgt uit artikel 1397 van het Gerechtelijk Wetboek.

Aldus gewezen door de Eerste Kamer van de Ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout, samengesteld uit:

De heer J. Maes, Rechter-Voorzitter van de Kamer;

De heer M. Van Der Voort en de heer M. Nuyens, Plaatsvervangende Rechters in ondernemingszaken;

De heer L Peeters, Griffier;

en uitgesproken in openbare zitting van diezelfde kamer op woensdag, 20 februari 2019 door de heer J. Maes, Rechter-Voorzitter van de Kamer, bijgestaan door de heer L. Peeters, Griffier.